

Čís. 1579.

Zákon o podmíněném odsouzení ze dne 17. října 1919, čís. 562 sb. z. a n.

Zkušební dobu nelze stanovit nad nejvyšší hranici §u 3 zákona.

(Rozh. ze dne 31. března 1924, Zm I 123/24.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona takto právem:

Rozsudkem krajského soudu v Mostě ze dne 9. března 1922 porušen byl zákon v ustanovení §u 3 zák. ze dne 17. října 1919, čís. 562 sb. z. a n.; rozsudek ten, pokud vyslovuje čtyřletou dobu zkušební, se zrušuje a krajskému soudu v Mostě se ukládá, by dobu zkušební podle zákona znovu ustanovil.

Důvody:

Rozsudkem krajského soudu v Mostě z 9. března 1922 byl Josef J. vinným uznán zločinem podle §§ů 93, 128 tr. zák. a přestupkem podle §u 516 tr. zák. a odsouzen podle §u 128 tr. zák. s použitím §§ů 34, 35, 54, 55 tr. zák. k těžkému žaláři v trvání čtyř měsíců, zostřenému čtyřmi posty. Tento trest prohlášen ve smyslu §u 1 zák. ze dne 17. října 1919, čís. 562 sb. z. a n. za podmíněný a lhůta zkušební stanovena na dobu čtyř let. Ježto vedle §u 3 cit. zák. doba zkušební, jde-li o trest peněžitý neb o trest na svobodě do šesti měsíců, činí rok až tři léta, bylo ve smyslu §u 33 a 292 tr. ř. uznati, jak shora uvedeno.

Čís. 1580.

Zákon o útisku ze dne 12. srpna 1921, čís. 309 sb. z. a n.

Přestupek §u 1 zákona liší se od zločinu podle §u 98 b) tr. zák. menší intenzitou použitých prostředků. »Pohrožení« klade na roveň pouhému zlému nakládání a způsobení újmy.

V tom, že bylo za účelem vynucení plnění vyhrožováno udáním nepříjemných věcí, jichž vyjití na veřejnost musel se ohrožený i jinak obávat, nelze spatřovati zločin vydírání, nýbrž pouze přestupek útisku.

(Rozh. ze dne 31. března 1924, Kr II 369/23.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaného Josefa K-a do rozsudku zemského trestního soudu v Brně ze dne 24. března 1923, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem veřejného násilí podle §u 98 písm. b) tr. zák., zrušil napadený rozsudek, dle §u 290 tr. ř. též ohledně spoluobžalovaných Jana K-a a Theodora W-a a uznal obžalované vinnými přestupkem útisku podle §u 1 odstavec první zákona ze dne 12. srpna 1921, čís. 309 sb. z. a n.